

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Cata-
lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume
Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Rafa Gil.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'entrada d'ETA en el debat polític previ a la campanya electoral mitjançant l'anunci d'una treva circumscrita al Principat ha despertat altra vegada una reacció desproporcionada dels partits d'àmbit estatal. Cal constatar que ha estat el PP el primer partit que ha reaccionat a la provocació d'ETA com ETA desitja que es reaccione enfront dels seus comunicats. També alguns barons del PSOE han mossegat l'ham abans que el seu secretari general, Rodríguez Zapatero, haja pogut reaccionar. Aquestes reaccions han donat més credibilitat als membres d'ETA que no pas a les explicacions del president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, o al secretari general d'Esquerra Republicana, Josep-Lluís Carod-Rovira. Paradoxalment, el mateix PP que s'omple la boca d'antiterrorisme ha utilitzat el missatge dels portaveus terroristes per atacar el seu enemic polític, que, des de la seua constitució, és el govern d'esquerra i catalanista i, per extensió, el PSOE.

Ha quedat clar que, en aquests moments, la prioritat del PP no és aïllar el terrorisme ni solucionar el "problema basc" sinó obtenir rèdits electorals. Però és precisament en aquests moments –en què ETA fa un anunci clarament provocador a les portes d'unes eleccions– quan el PP hauria de mostrar la seua cara més "democràtica" i demostrar que té això que en diuen "sentit d'estat". Si no ho fa ara, quan ho farà? No és ara que ha d'esforçar-se en la mil vegades reclamada unió dels "partits democràtics" davant del terrorisme?, o és que el PP entén que aquesta unitat ha de ser una genuflectió de la resta de partits davant dels seus monolòtics principis d'inquestionabilitat de l'estat, de la Constitució i de la solució policial única?

La reacció del PP ha estat demanar el trencament incondicional del govern tripartit de Catalunya i entrebancar la política d'aquest govern continuarà sent el seu objectiu principal en els pròxims mesos –que poden ser anys, si guanya les eleccions legislatives–. Encara que, en esclatar el cas Carod, el secretari general d'ERC haguera estat expulsat del seu partit i condemnat a galeres, el PP, ara, hauria tornat a demanar el trencament del tripartit. Mai no en tindran prou. Quan passe aquesta tempesta, ETA torne a matar a Catalunya i el PP continue en el Govern espanyol, l'objectiu del PP continuarà sent el tripartit: reduiran les inversions de l'estat a Catalunya, envaran les seues propostes de llei al Tribunal Constitucional, compararan la proposta de nou Estatut amb el pla Ibarretxe i cridaran que els morts per ETA són culpa del tripartit.

L'actitud dels partits catalans, doncs, ha de ser cara endins, no cara enfora: marcar prioritats polítiques –ensenyament, sanitat, Estatut– i fer-les realitat. Si el PP continua al Govern espanyol serà difícil arribar a acords. La situació política no és com l'anterior, en què el partit de Govern a Catalunya, CiU, podia pactar –o havia de pactar– perquè donava suport al PP (també en rebia d'aquest). Ara el PP buscarà l'enfrontament i el desprestigi. Ja ha demostrat que de lleialtat institucional, de respecte per la Generalitat, en té ben poc. No li dóna suport ni quan ETA intenta desprestigiar-la.

Als nostres lectors

Un comunicat d'ETA ha fet trontollar el govern democràtic de la Generalitat de Catalunya. Un fet així fa evident la debilitat del sistema polític català, que ha deixat que la dialèctica política impulsada pel Govern d'Aznar hagi irromput impunement a Catalunya. Ara, amb un nou conseller en cap, Josep Bargalló, també d'ERC, el Govern català dóna per tancada la crisi. L'oposició, CiU i PP, no.

Però el fet és que el líder de la segona formació del tripartit ja no és al Govern, tot i que tampoc no desapareix del mapa polític català, com demanen els seus adversaris més fervents. La cita electoral del 14 de març és el primer pas que Carod-Rovira haurà de fer per començar a dibuixar el seu futur immediat i llunyà. De moment, els independentistes no tanquen cap porta i ja han anunciat que serà el proper candidat republicà a les eleccions de la Generalitat de Catalunya, el 2007.

Enric Rimbau

MAI NO EN TINDRAN PROU